

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 91

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 februarie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.601 din 9 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	2-4
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
19. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 13/2010 privind aprobarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului	5
183. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”	6-13
ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI	
40. — Ordin pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind condițiile, termenele și procedura de urmat pentru adoptarea de măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 47 din Legea concurenței nr. 21/1996	14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.601**

din 9 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată din oficiu de către Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 9.362/95/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.944D/2010, nr. 1.945D/2010, nr. 2.325D/2010 și nr. 3.256D/2010, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică cu cea ridicată în Dosarul nr. 1.575D/2010, excepție ridicată din oficiu de către Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 9.363/95/2009, nr. 9.361/95/2009, nr. 9.360/95/2009 și nr. 9.394/95/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.944D/2010, nr. 1.945D/2010, nr. 2.325D/2010 și nr. 3.256D/2010 la Dosarul nr. 1.575D/2010.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.944D/2010, nr. 1.945D/2010, nr. 2.325D/2010 și nr. 3.256D/2010 la Dosarul nr. 1.575D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, reluând, în esență, considerentele care au stat la baza Deciziei nr. 1.250 din 7 octombrie 2010. În acest sens se arată că temeiul încheierii, modificării sau încetării contractelor de muncă se regăsește în lege; totodată, legiuitorul este în drept să redimensioneze politica bugetară în materie de cheltuieli de personal, având deplina libertate să elimine, să modifice sau să acorde noi sporuri, din moment ce acestea nu reprezintă un drept fundamental. Se mai arată că hotărârea judecătorească nu reprezintă un act de legiferare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 19 februarie 2010 și 27 aprilie 2010, pronunțate în dosarele nr. 9.362/95/2009, nr. 9.363/95/2009, nr. 9.361/95/2009, nr. 9.360/95/2009 și nr. 9.394/95/2009, **Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**, excepție ridicată din oficiu în cauze având ca obiect soluționarea unor litigii de muncă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că legiuitorul, fără încălcarea prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, nu poate dispune prin Legea-cadru nr. 330/2009 asupra unor drepturi salariale dobândite în temeiul unei hotărâri judecătorești. Se mai susține că această lege „trebuie să producă efecte doar pentru viitor cu referire la raporturile juridice care se nasc, se modifică sau se sting sub imperiul acestei legi, neputându-se în consecință face aplicația efectelor legii asupra unor raporturi juridice născute și stinse sub imperiul legii vechi, drepturile funcționarului public obținute așadar anterior rămânând valabil câștigate la momentul apariției legii”. Se apreciază că dispoziția legală criticată suprimă efectele pe care un act juridic civil este susceptibil să le producă. De asemenea, se susține că textul legal criticat nesocotește prezumția absolută a autorității de lucru judecat, „dând naștere tocmai la ceea ce această prezumție și principiul neretroactivității au urmărit să evite, adică nesiguranță și tulburări în circuitul civil”.

Se consideră că, prin eliminarea suplimentelor și sporului prevăzute de art. 50 din Legea-cadru nr. 330/2009, este încălcat și dreptul la muncă. Se apreciază că sunt încălcate și prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât drepturile salariale câștigate printr-o hotărâre judecătorească reprezintă un bun, astfel încât suprimarea lor, mai exact a sporului de mobilitate, echivalează cu o expropriere contrară prevederilor art. 44 alin. (3) din Constituție.

În fine, se susține că este încălcat și art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât statul, prin adoptarea prevederilor legale criticate, refuză să execute o hotărâre judecătorească.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, în dosarele nr. 3.256D/2010 și nr. 2.325D/2010, apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât critica de neconstituționalitate pune în discuție modalitatea de interpretare a prevederilor art. 50 din Legea nr. 329/2009. În celelalte dosare, Guvernul nu a comunicat punctul său de vedere.

Avocatul Poporului, în Dosarul nr. 1.575D/2010, consideră că textul criticat este constituțional. În celelalte dosare, Avocatul Poporului nu a comunicat punctul său de vedere.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 50 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 762 din 9 noiembrie 2009, care au următorul cuprins:

„La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, încetează următoarele drepturi salariale suplimentare stabilite prin acte juridice în favoarea personalului autorităților și instituțiilor publice:

a) suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare;

b) sporul de mobilitate.”

Se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Totodată, în susținerea excepției sunt invocate și prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Critica de neconstituționalitate cu privire la pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) este neîntemeiată.

În accepțiunea autorului excepției, în sistemul personalului plătit din fonduri publice, cuantumul salariului stabilit prin contractul individual de muncă sau prin decizia de numire a personalului contractual, respectiv a funcționarului public, în conformitate cu legea în vigoare la momentul respectiv, nu poate fi modificat printr-o lege ulterioară.

În primul rând, se face abstracție de faptul că tot acest personal este plătit din fonduri publice, ceea ce înseamnă că aceste contracte individuale de muncă și decizii de numire prin care este consfințit salariul/indemnizația/solda sunt încheiate sau emise cu respectarea și în temeiul prevederilor legii în vigoare la acel moment. Prin urmare, toate aceste acte juridice sunt subsecvente legii și se supun acesteia; prevederile lor nu au existență de sine stătătoare, ci sunt guvernate de lege, angajatorul acționând în baza și temeiul legii, neavând o putere discreționară în stabilirea drepturilor salariale.

În al doilea rând, sistemul public de salarizare vizează retribuirea tuturor categoriilor de personal din sfera publică, iar criteriul esențial pe care legiuitorul îl are în vedere în determinarea cuantumului salariului/indemnizației/soldei diferitelor categorii de personal este existența unei anumite omogenități între atribuțiile și îndatoririle subiectelor care alcătuiesc respectivele categorii. Prin urmare, sistemul de salarizare nu este conceput ca, în funcție de data angajării/numirii în funcție, să se stabilească drepturi salariale diferite pentru persoane care ocupă un post identic, ci, din contră, pentru obligații de serviciu identice rezultă un salariu identic. Legiuitorul, în schimb, este îndrituit să acorde drepturi salariale suplimentare — sporuri, adaosuri, suplimente,

stimulente — în funcție de criteriile obiective legate de vechimea în muncă, în specialitate, de compensare a unor neajunsuri de fapt rezultate din situația concretă a postului ocupat, dar niciodată beneficiul acestor sporuri nu poate fi acordat diferențiat în funcție de data angajării. Data angajării vizează numai momentul de la care încep a fi acordate aceste drepturi suplimentare, însă nu are nicio relevanță în stabilirea drepturilor bănești atunci când legiuitorul decide să suprimă sporul respectiv. În caz contrar s-ar ajunge la situații inadmisibile, când, în cadrul aceleiași categorii de personal, angajații ar fi plătiți diferit în funcție de jocul sporurilor sau al reșezărilor salariale realizate de-a lungul timpului.

Instanța de judecată care a ridicat excepția de neconstituționalitate confundă principiile pe care se așează dreptul public cu cele specifice dreptului privat. În sfera publică, salariile/indemnizațiile/soldele sunt stabilite în baza legii [a se vedea, în acest sens, și art. 157 alin. (2) din Codul muncii], ca act al legiuitorului originar sau delegat; legea este cea care oferă angajatorului public o marjă privind acordarea anumitor sporuri specifice, acesta neavând competența de a acorda drepturi salariale numai în baza și în temeiul unei manifestări discreționare de voință. Manifestarea sa de voință este condiționată și totodată limitată de lege. Însă, atunci când legea diminuează cuantumul sporurilor sau le suprimă, contractul individual de muncă nu trebuie renegociat prin întâlnirea voinței concordante a celor 2 cocontractanți pentru a se aplica noile prevederi legale.

Cu privire la momentul intrării în vigoare a prevederilor legale criticate, se constată că acestea au intrat în vigoare la data de 12 noiembrie 2009 și se aplică întregului personal bugetar căruia i se acorda sporul sau suplimentele respective în temeiul reglementărilor legale anterioare. Instanța judecătorească, în mod evident, greșește atunci când susține că aceste prevederi legale se pot aplica numai persoanelor angajate/numite după data intrării în vigoare a legii. Aceste raporturi juridice nu sunt încheiate, ci sunt născute sub imperiul legii vechi și se află în curs de executare. Dreptul salarial este unul lunar, iar cuantumul său nu este prestabilit *illo tempore* de legea de salarizare sub care a fost emis actul inițial prin care angajatul a intrat în raporturi de muncă. Raportul juridic ar fi însă încheiat doar dacă raportul de muncă a încetat înainte de intrarea în vigoare a Legii-cadru nr. 330/2009. Însă, în cazul de față, eroarea instanței de judecată este cu atât mai surprinzătoare cu cât raporturile de muncă, începând cu data de 12 noiembrie 2009 și până la încetarea acestora, sunt în curs de desfășurare.

În logica instanței de judecată ar însemna că o majorare salarială, de asemenea, nu poate fi aplicată în temeiul legii, pe motiv de retroactivitate, întrucât contractul individual de muncă sau decizia de numire au fost date sub imperiul altor legi de salarizare, care nu acordau creșteri salariale. Prin urmare, conform principiului *tempus regit actum*, categoriile de personal ar fi îndreptățite numai la prestațiile salariale în vigoare la momentul încheierii raportului de muncă. Or, o atare concluzie nu poate duce decât la demonstrarea modului greșit în care este aplicat sau înțeles principiul menționat; este evident că prestațiile salariale acordate și primite în temeiul legii vechi rămân câștigate, însă, odată cu intrarea în vigoare a legii noi, cuantumul salariului/indemnizației/soldei este guvernat de această din urmă lege.

Curtea observă că invocarea art. 969 din Codul civil poate fi făcută în raporturile dintre angajatorul public și angajat numai într-o anumită măsură, respectiv numai cu privire la cuantumul sau marja în interiorul căroră legiuitorul permite angajatorului public să aibă o anumită independență decizională. Însă, în măsura în care legea elimină sporurile pe care chiar angajatorul le putea acorda chiar în temeiul legii,

acordarea ulterioară a acestora nu se va realiza decât cu încălcarea legii.

Nu în ultimul rând, optica instanței de judecată ar duce permanent la ultraactivitatea legii vechi, ceea ce nu ar permite aplicarea legii noi în câmpul său propriu de activitate, și anume pentru raporturile juridice de muncă aflate în curs, ci s-ar aplica numai cu privire la raporturile de muncă ce se vor naște în viitor, după intrarea în vigoare a legii noi de salarizare.

Autoritatea de lucru judecat de care se bucură o hotărâre judecătorească în ceea ce privește obligarea autorității publice la plata unui spor este una absolută pe toată durata de aplicare a prevederii legale în baza căreia subzistă o atare obligație a autorității publice. Încetarea obligației legale de plată a sporului este determinată de survenirea unui eveniment legislativ care suprimă textul în baza căruia a fost acordat sporul în cauză, aspect ce nu contravine cu nimic autorității lucrului judecat văzut ca garanție a principiului neretroactivității legii.

II. Cu referire la critica de neconstituționalitate care vizează pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a reținut prin Decizia nr. 1.221 din 12 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 804 din 2 decembrie 2008, Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, că dreptul la muncă este un drept complex care include și dreptul la salariu.

De asemenea, prin Decizia nr. 1.250 din 7 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 764 din 16 noiembrie 2010, Curtea a arătat că „statul are deplina legitimitate constituțională de a acorda sporuri, stimulente, premii, adaosuri la salariul de bază personalului plătit din fonduri publice, în funcție de veniturile bugetare pe care le realizează. **Acestea nu sunt drepturi fundamentale**, «ci drepturi salariale suplimentare. Legiuitorul este în drept, totodată, să instituie anumite sporuri la indemnizațiile și salariile de bază, premii periodice și alte stimulente, pe care le poate diferenția în funcție de categoriile de personal cărora li se acordă, le poate modifica în diferite perioade de timp, le poate suspenda sau chiar anula» (Decizia Curții Constituționale nr. 108 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 212 din 8 martie 2006)».

Prin urmare, aceste sporuri, stimulente, adaosuri acordate la salariul/indemnizația/solda de bază nu intră în sfera de protecție a art. 41 alin. (1) din Constituție. Astfel, chiar dacă legiuitorul suprimă un astfel de drept salarial suplimentar nu angajează

incidența art. 41 alin. (1) din Constituție. De aceea, acest text constituțional nu are incidență în cauză.

III. Cu referire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sub aspectul executării hotărârii judecătorești, Curtea constată următoarele:

— obligarea angajatorului prin hotărâre judecătorească la plata unui anumit spor prevăzut de lege nu echivalează cu transformarea hotărârii judecătorești în izvor de drept în sistemul constituțional românesc;

— obligația angajatorului la plata unui anumit spor constatată prin hotărâre judecătorească se întinde atât timp cât subzistă temeiul legal care a stat la baza pronunțării hotărârii;

— pe toată perioada de timp cât temeiul legal în baza căruia a fost pronunțată hotărârea judecătorească subzistă, autoritățile publice sunt obligate să execute întocmai hotărârea judecătorească ce consfințește dreptul subiectiv al persoanei îndrituite;

— după ce temeiul legal în baza căruia a fost pronunțată hotărârea judecătorească a fost modificat sau abrogat, începând cu data intervenirii evenimentului legislativ menționat, autoritatea publică urmează să acorde sporul corespunzător potrivit noului cadru normativ existent.

Toate cele de mai sus se impun prin prisma faptului că în sistemul constituțional românesc hotărârea judecătorească pronunțată de instanțele judecătorești ordinare nu constituie un izvor formal al dreptului constituțional. Prin urmare, nu se poate susține că statul își încalcă obligația de a executa întocmai obligațiile care decurg din prevederile art. 6 din Convenție.

IV. Cu privire la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, Curtea observă că drepturile salariale suplimentare sunt protejate de acest text, fiind interese patrimoniale; însă acest text convențional nu se opune competenței legiuitorului de a reforma sistemul de salarizare, de a reaseza bazele de calcul, coeficienții sau valorile de referință. Astfel, protecția acordată drepturilor salariale suplimentare prin art. 1 din Protocolul adițional la Convenție și art. 44 din Constituție se întinde în timp atât cât subzistă temeiul și baza legală a acordării lor.

Mai mult, includerea sporului în salariul/indemnizația sau solda de bază nu are drept efect o eventuală obligație a statului ca în temeiul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție, pe lângă această reasezare cu caracter salarial, să acorde în continuare și plata distinctă a sporului, o atare interpretare fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 50 din Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, excepție ridicată din oficiu de către Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal în dosarele acestuia nr. 9.362/95/2009, nr. 9.363/95/2009, nr. 9.361/95/2009, nr. 9.360/95/2009 și nr. 9.394/95/2009.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

O R D I N

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 13/2010 privind aprobarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului

Având în vedere:

— Referatul privind actualizarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului la Societatea Comercială „Conpet” — S.A. Ploiești nr. S/4/73 din 25 ianuarie 2011 al Direcției generale inspecție și supraveghere teritorială a activităților miniere și a operațiunilor petroliere;

— art. 19 și art. 20 alin. (4) din Legea petrolului nr. 238/2004, cu modificările și completările ulterioare;

— art. XIV din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 793/2002 privind aprobarea acordului petrolier de concesiune a activității de exploatare a Sistemului național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, inclusiv a conductelor magistrale și a instalațiilor, echipamentelor și dotărilor anexe, aferente sistemului, încheiat între Agenția Națională pentru Resurse Minerale și Societatea Comercială „Conpet” — S.A. Ploiești, cu modificările ulterioare,

în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 13/2010 privind aprobarea tarifelor de transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2010, se modifică după cum urmează:

— **Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.**

Art. II. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Alexandru Pătruți

București, 27 ianuarie 2011.
Nr. 19.

ANEXĂ
(Anexa nr. 1 la Ordinul nr. 13/2010)

S I T U A Ț I A

**tarifelor de aplicat în activitatea de transport al țițeiului, gazolinei,
condensatului și etanului din țară**

Tipul de activitate	Tariful*) — lei/tonă —
Transport prin Sistemul național de transport al țițeiului, gazolinei, condensatului și etanului	71,06

*) Tariful calculat nu include consumurile tehnologice și TVA.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”

În temeiul art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, al art. 156² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 228 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, cod MFP: 14.13.01.02, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 2. — Formularul prevăzut la art. 1 se completează și se depune conform instrucțiunilor de completare prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și păstrare ale formularului prevăzut la art. 1 sunt stabilite în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Decontul de taxă pe valoarea adăugată prevăzut la art. 1 se utilizează începând cu declararea obligațiilor fiscale aferente lunii ianuarie 2011.

Art. 6. — Referirile la Codul fiscal din cuprinsul prezentului ordin reprezintă trimiteri la titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar referirile la Normele metodologice reprezintă trimiteri la Normele metodologice de aplicare a titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.245/2010 pentru aprobarea modelului și conținutului formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 3 august 2010.

Art. 9. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, precum și direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

București, 31 ianuarie 2011.
Nr. 183.

300	DECONT DE TAXĂ PE VALOAREA ADĂUGATĂ	
------------	--	---

Perioada de raportare (luna/trimestru/semestru/an)

Anul

DATE DE IDENTIFICARE A PERSOANEI IMPOZABILE

Cod de identificare fiscală	RO						
Denumire							
Domiciliu fiscal							
Județ		Localitate		Sector			
Strada		Cod poștal		Număr			
Bloc		Scara		Etaaj		Ap	
Telefon		Fax		Email			
Cont bancar							
Banca		Cont					

PRO RATA DE DEDUCERE %

TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ COLECTATĂ		- lei -	
Denumire indicatori	Valoare	TVA	
COMERT INTRACOMUNITAR SI IN AFARA UE			
1	Livrări intracomunitare de bunuri, scutite conform art. 143 alin.(2) lit.a) și d) din Codul fiscal		
2	Regularizări livrări intracomunitare scutite conform art.143 alin.(2) lit.a) și d) din Codul fiscal		
3	Livrări de bunuri sau prestări de servicii pentru care locul livrării/locul prestării este în afara României (în UE sau în afara UE), precum și livrări intracomunitare de bunuri, scutite conform art. 143 alin.(2) lit.b) și c) din Codul fiscal, din care:		
3.1	Prestări de servicii intracomunitare care nu beneficiază de scutire în statul membru în care taxa este datorată		
4	Regularizări privind prestările de servicii intracomunitare care nu beneficiază de scutire în statul membru în care taxa este datorată		
5	Achiziții intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
5.1	Achiziții intracomunitare pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), iar furnizorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care a avut loc livrarea intracomunitară		
6	Regularizări privind achizițiile intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
7	Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd.5 și 6, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
7.1	Achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
7.1.1	Achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă), iar prestatorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care efectuează prestarea de servicii		
8	Regularizări privind achizițiile de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
LIVRĂRI DE BUNURI/PRESTĂRI DE SERVICII ÎN INTERIORUL ȚĂRII ȘI EXPORTURI			
9	Livrări de bunuri și prestări de servicii, taxabile cu cota 24%		
10	Livrări de bunuri și prestări de servicii, taxabile cu cota 9%		
11	Livrări de bunuri taxabile cu cota 5%		
12	Achiziții de bunuri și servicii supuse măsurilor de simplificare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
13	Livrări de bunuri și prestări de servicii scutite cu drept de deducere,		

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

	alte decât cele de la rd. 1-3, și operațiuni supuse măsurilor de simplificare		
14	Livrări de bunuri și prestări de servicii scutite fără drept de deducere		
15	Regularizări taxă colectată		
16	TOTAL TAXĂ COLECTATĂ (sumă de la rd.1 până la rd.15, cu excepția celor de la rd. 3.1, 5.1, 7.1 și 7.1.1)		
TAXA PE VALOAREA ADĂUGATĂ DEDUCTIBILĂ			- lei -
Denumire indicatori		Valoare	TVA
ACHIZIȚII INTRACOMUNITARE DE BUNURI ȘI ALTE ACHIZIȚII DE BUNURI ȘI SERVICII IMPOZABILE ÎN ROMÂNIA			
17	Achiziții intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
17.1	Achiziții intracomunitare pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă), iar furnizorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care a avut loc livrarea		
18	Regularizări privind achizițiile intracomunitare de bunuri pentru care cumpărătorul este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
19	Achiziții de bunuri, altele decât cele de la rd.17 și 18, și achiziții de servicii pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
19.1	Achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă), din care:		
19.1.1	Achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul este obligat la plata TVA (taxare inversă), iar prestatorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care efectuează prestarea de servicii		
20	Regularizări privind achiziții de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul din România este obligat la plata TVA (taxare inversă)		
ACHIZIȚII DE BUNURI/SERVICII ÎN INTERIORUL ȚĂRII ȘI IMPORTURI, ACHIZIȚII INTRACOMUNITARE SCUTITE SAU NEIMPOZABILE			
21	Achiziții de bunuri și servicii taxabile cu cota de 24%		
22	Achiziții de bunuri și servicii taxabile cu cota de 9%		
23	Achiziții de bunuri taxabile cu cota de 5%		
24	Achiziții de bunuri și servicii scutite de taxă sau neimpozabile, din care :		
24.1	Achiziții de servicii intracomunitare scutite de taxă		
25	TOTAL TAXĂ DEDUCTIBILĂ (sumă de la rd.17 până la rd.23, cu excepția celor de la rd. 17.1, 19.1 și 19.1.1)		
26	SUB-TOTAL TAXĂ DEDUSĂ CONFORM ART. 145 ȘI ART. 145¹ SAU ART. 147 ȘI ART. 145¹ DIN CODUL FISCAL		
27	TVA efectiv restituită cumpărătorilor străini, inclusiv comisionul unităților autorizate		
28	Regularizări taxă dedusă		
29	Ajustări conform pro-rata / ajustări pentru bunurile de capital		
30	TOTAL TAXĂ DEDUSĂ (rd.26+rd.27+rd.28+rd.29)		

REGULARIZĂRI CONFORM ART. 147³ DIN CODUL FISCAL			- lei -
Denumire indicatori			TVA
31	Suma negativă a TVA în perioada de raportare (rd. 30-rd. 16)		
32	Taxa de plată în perioada de raportare (rd.16-rd.30)		
33	Soldul TVA de plată din decontul perioadei fiscale precedente (rd.39 din decontul perioadei fiscale precedente) neachitate până la data depunerii decontului de TVA		
34	Diferențe de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizie comunicată și neachitate până la data depunerii decontului de TVA		
35	TVA de plată cumulat (rd. 32+rd. 33+rd. 34)		
36	Soldul sumei negative a TVA reportate din perioada precedentă pentru care nu s-a solicitat rambursare (rd.40 din decontul perioadei fiscale precedente)		
37	Diferențe negative de TVA stabilite de organele de inspecție fiscală prin decizie comunicată până la data depunerii decontului de TVA		
38	Suma negativă a TVA cumulate (rd. 31+rd. 36+rd. 37)		

39	Sold TVA de plată la sfârșitul perioadei de raportare (rd. 35-rd. 38)	
40	Soldul sumei negative de TVA la sfârșitul perioadei de raportare (rd. 38-rd. 35)	

Cod CAEN al activității preponderente efectiv desfășurate în perioada de raportare :

Solicitați rambursarea soldului sumei negative de TVA ? Da Nu

FACTURI EMISE DUPĂ INSPECȚIA FISCALĂ, conform art. 159 alin. (3) din Codul fiscal

- lei -

Număr total facturi emise	Total bază de impozitare	Total TVA aferentă

Nr. de evidență a plății:

Prezenta declarație constituie titlu de creanță și produce efectele juridice ale înștiințării de plată de la data depunerii acesteia, în condițiile legii.

Sub sancțiunile aplicate faptei de fals în acte publice, declar că datele din această declarație sunt corecte și complete.

Nume, prenume		Semnătura și ștampila
Funcție		

Loc rezervat organului fiscal

Număr de înregistrare		Data înregistrării	
-----------------------	--	--------------------	--

Nr.de înregistrare ca operator de date cu caracter personal 759

Cod MFP: 14.13.01.02

ANEXA Nr. 2

INSTRUCȚIUNI

pentru completarea formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”

Formularul (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată” se completează de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

Persoanele impozabile care conduc evidența contabilă, potrivit legii, pentru operațiunile realizate pe bază de contract de asociere în participațiune declară inclusiv datele și informațiile privind taxa pe valoarea adăugată rezultate din astfel de operațiuni.

Formularul (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată” se depune la organul fiscal competent, la următoarele termene:

a) lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se depune decontul, de persoanele impozabile pentru care perioada fiscală este luna calendaristică, potrivit prevederilor art. 156¹ din Codul fiscal;

b) trimestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni din trimestrul următor celui pentru care se depune decontul, de persoanele impozabile pentru care perioada fiscală este

trimestrul calendaristic, potrivit prevederilor art. 156¹ din Codul fiscal;

c) semestrial, până la data de 25 inclusiv a primei luni din semestrul următor celui pentru care se depune decontul, de persoanele impozabile pentru care organul fiscal competent a aprobat ca perioadă fiscală semestrul calendaristic, potrivit prevederilor art. 156¹ alin. (7) din Codul fiscal și ale pct. 80 alin. (2) din Normele metodologice;

d) anual, până la data de 25 ianuarie inclusiv a anului următor celui pentru care se depune decontul, de persoanele impozabile prevăzute la pct. 80 alin. (4) din Normele metodologice și de persoanele impozabile pentru care organul fiscal competent a aprobat ca perioadă fiscală anul calendaristic, potrivit prevederilor art. 156¹ alin. (7) din Codul fiscal și ale pct. 80 alin. (2) din Normele metodologice;

e) până la data de 25 a celei de-a treia luni a trimestrului calendaristic, pentru primele două luni ale aceluiași trimestru calendaristic, de persoanele impozabile care utilizează trimestrul

ca perioadă fiscală și care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Decontul se va depune pentru luna a doua a trimestrului, dar va cuprinde și operațiunile realizate în prima lună a acestuia. În situația în care exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare intervine în prima sau în a treia lună a trimestrului calendaristic, sunt aplicabile în mod corespunzător dispozițiile lit. a).

Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal au obligația prezentării formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”, cu codificarea informației prin cod de bare. Sunt exceptați de la această prevedere contribuabilii care depun declarațiile fiscale prin mijloace electronice sau prin sisteme de transmitere la distanță, potrivit prevederilor legale în vigoare.

Contribuabilii mari și contribuabilii mijlocii, definiți conform reglementărilor în vigoare, precum și sediile secundare ale acestora au obligația depunerii formularului prin mijloace electronice de transmitere la distanță, prin intermediul Sistemului Electronic Național.

Formularele se depun în format hârtie, semnat și ștampilat conform legii, la organul fiscal competent. Formularul se editează în două exemplare:

- un exemplar se depune la organul fiscal competent;
- un exemplar se păstrează de către plătitor.

Formatul hârtie se obține prin utilizarea programului de asistență (DECLMF), elaborat de Agenția Națională de Administrare Fiscală. Programul de asistență este pus la dispoziția contribuabililor gratuit de unitățile fiscale sau poate fi descărcat de pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice, portalul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

ATENȚIE! Nu se înscrie în decont:

— taxa pe valoarea adăugată din facturile de executare silită, de către persoanele abilitate prin lege să efectueze vânzarea bunurilor supuse executării silite;

— taxa pe valoarea adăugată pentru care se află în derulare o înlesnire la plată.

Completarea formularului se face astfel:

Perioada de raportare

„Perioada de raportare” poate fi luna calendaristică, trimestrul calendaristic, semestrul calendaristic sau anul calendaristic, în condițiile art. 156¹ din Codul fiscal și ale pct. 80 alin. (2) și (4) din Normele metodologice.

Se înscrie cu cifre arabe numărul perioadei de raportare (de exemplu: 01 pentru ianuarie, 03 pentru trimestrul I, 06 pentru semestrul I, 12 pentru an).

Anul pentru care se completează declarația se înscrie cu cifre arabe, cu 4 caractere (de exemplu, 2010).

Secțiunea „Date de identificare a persoanei impozabile”

Caseta „Cod de identificare fiscală” se completează astfel:

— contribuabilii persoane juridice, cu excepția comercianților, asociațiile sau alte entități fără personalitate juridică înscriu codul de înregistrare fiscală;

— comercianții, inclusiv sucursalele comercianților care au sediul principal al comerțului în străinătate, înscriu codul unic de înregistrare;

— contribuabilii persoane fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau exercită profesii libere înscriu codul de înregistrare fiscală;

— contribuabilii persoane fizice, cu excepția persoanelor fizice care desfășoară activități economice în mod independent sau care exercită profesii libere, înscriu codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 din Codul fiscal;

— contribuabilii persoane impozabile care nu sunt stabilite în România, conform art. 125¹ alin. (2) din Codul fiscal, și sunt înregistrate în scopuri de taxă pe valoarea adăugată în

România, potrivit art. 153 din același act normativ, înscriu codul de înregistrare în scopuri de TVA.

Reprezentantul fiscal desemnat de o persoană impozabilă stabilită în străinătate înscrie codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile străine, care este diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a reprezentantului.

Înscrierea cifrelor în casetă se face cu aliniere la dreapta.

Caseta „Denumire” se completează cu denumirea persoanei juridice, a asociației sau a entității fără personalitate juridică ori cu numele și prenumele persoanei fizice, după caz.

În cazul persoanelor impozabile stabilite în străinătate care și-au desemnat un reprezentant fiscal, în caseta „Denumire” se înscriu informațiile de identificare înscrise pe certificatul de înregistrare fiscală a reprezentării (denumirea persoanei impozabile stabilite în străinătate, reprezentată fiscal prin reprezentantul fiscal desemnat în condițiile legii).

Caseta „Domiciliu fiscal” se completează cu datele privind adresa domiciliului fiscal al contribuabilului.

În cazul persoanelor impozabile stabilite în străinătate, înregistrate direct în scopuri de TVA în România, se înscrie adresa din România la care pot fi examinate evidențele și documentele ce trebuie păstrate, în conformitate cu prevederile pct. 66 alin. (7) lit. a) din Normele metodologice.

În cazul persoanelor impozabile stabilite în străinătate care și-au desemnat un reprezentant fiscal, în caseta „Domiciliu fiscal” se înscrie domiciliul fiscal al reprezentantului fiscal.

În cazul persoanelor impozabile care își au sediul activității economice în afara României și sunt stabilite în România prin unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, în caseta „Domiciliu fiscal” se înscrie domiciliul fiscal al sediului fix desemnat să depună decontul de taxă și să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform pct. 66 alin. (5) din Normele metodologice.

În rubrica „Pro rata de deducere” se înscrie *pro rata* determinată potrivit art. 147 din Codul fiscal.

Secțiunea „Taxa pe valoarea adăugată colectată”

Rândul 1 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*), privind baza de impozitare pentru livrările intracomunitare de bunuri, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. a) și d) din Codul fiscal, și pentru livrările intracomunitare de bunuri cu cod T, efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare de cumpărătorul revânzător, prevăzute la art. 132¹ alin. (5) din Codul fiscal, pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare**), inclusiv sumele din facturile pentru încasări de avansuri parțiale pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite. Se înscriu, de asemenea, ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 2 — se înscriu regularizările ulterioare datorate unor evenimente care determină modificarea datelor declarate la rândul 1 din decont în altă perioadă, precum: modificarea prețului generată de alte situații decât cele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, nedeclararea din eroare a livrării intracomunitare în perioada în care intervine exigibilitatea etc.

Rândul 3 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*), privind baza de impozitare pentru livrările de bunuri/prestările de servicii care nu sunt impozabile în România pentru că nu au locul livrării/prestării stabilit, conform art. 132 și 133 din Codul fiscal, în România, precum și pentru livrările intracomunitare de bunuri, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b) și c) din Codul fiscal, pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare**), inclusiv sumele din facturile pentru încasări de avansuri parțiale pentru aceste livrări intracomunitare de bunuri, scutite. Se înscriu, de asemenea,

ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, precum și orice alte regularizări ulterioare, cu excepția celor referitoare la serviciile intracomunitare care se înscriu la rândul 4.

Rândul 3.1 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*), privind baza de impozitare pentru serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, prestate către persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitatea Europeană, pentru care exigibilitatea intervine în perioada de raportare, precum și ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 4 — se înscriu regularizările ulterioare datorate unor evenimente care determină modificarea datelor declarate la rândul 3.1 din decont în altă perioadă, precum: modificarea prețului generată de alte situații decât cele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, nedeclararea din eroare a operațiunilor respective în perioada în care intervine exigibilitatea etc.

Rândul 5 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de cumpărări*), privind baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile în România, precum și baza de impozitare pentru achizițiile de bunuri efectuate de către beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, pentru care acesta este obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (4) din Codul fiscal, și taxa pe valoarea adăugată aferentă, pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare**), inclusiv sumele din facturile primite pentru plăți de avansuri parțiale pentru achiziții intracomunitare de bunuri. Se înscriu și ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 6 — se înscriu achizițiile intracomunitare de bunuri a căror exigibilitate a intervenit în altă perioadă, dar respectiva achiziție nu a fost declarată, regularizările privind achizițiile intracomunitare declarate în perioade anterioare și datorate unor evenimente care determină modificarea datelor declarate inițial, precum:

— modificarea prețului bunurilor care au fost declarate ca achiziție intracomunitară pe bază de autofaktură, în condițiile legii, ulterior factura primită de la furnizor având un preț mai mare sau mai mic, altele decât situațiile când această modificare a prețului a rezultat ca urmare a unuia dintre evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal în perioada de raportare;

— declararea achiziției intracomunitare pe bază de autofaktură, în condițiile legii, într-o perioadă ulterioară, la primirea facturii de la furnizor, constatându-se că exigibilitatea achiziției intracomunitare intervenea într-o perioadă anterioară;

— modificarea bazei impozabile a achiziției intracomunitare și a taxei aferente ca urmare a modificării cursului valutar de referință aplicabil, datorată unor neconcordanțe între data primirii facturii de la furnizor și data declarării achiziției intracomunitare;

— orice alte evenimente de natură să modifice datele declarate inițial, cu excepția ajustărilor bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, atunci când acestea au loc ulterior, într-o altă perioadă decât cea în care a intervenit exigibilitatea pentru achizițiile intracomunitare respective.

Rândul 7 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de cumpărări*), privind baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată pentru achizițiile de bunuri și servicii pentru care beneficiarul din România este persoană obligată la plata TVA conform art. 150 alin. (2)—(6) și pentru importurile de bunuri cărora le sunt aplicabile prevederile art. 157 alin. (4) și (5) din

Codul fiscal, a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare. Se înscriu, de asemenea, ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, precum și orice alte regularizări ulterioare, cu excepția celor referitoare la serviciile intracomunitare care se înscriu la rândul 8.

Rândul 7.1 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de cumpărări*), privind baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată pentru achizițiile de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul din România este persoană obligată la plata TVA conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, precum și ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 7.1.1 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de cumpărări*), privind baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată pentru achizițiile de servicii intracomunitare pentru care beneficiarul din România este persoană obligată la plata TVA conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, iar prestatorul este înregistrat în scopuri de TVA în statul membru din care efectuează prestarea de servicii, precum și ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 8 — se înscriu regularizările ulterioare datorate unor evenimente care determină modificarea datelor declarate la rândul 7.1 din decont în altă perioadă, precum: modificarea prețului generată de alte situații decât cele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, nedeclararea din eroare a operațiunilor respective în perioada în care intervine exigibilitatea etc.

Rândul 9 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*), pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare, privind:

— baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile cu cota de 24%, inclusiv pentru livrările de bunuri și prestările de servicii asimilate;

— baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru operațiunile supuse regimurilor speciale de taxă pe valoarea adăugată determinate pe baza situațiilor de calcul întocmite în acest scop;

— ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, dacă au fost generate de operațiuni pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată este de 24%.

Rândul 10 — se înscriu informațiile preluate din Jurnalul de vânzări*), pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare, privind baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrările de bunuri/prestările de servicii taxabile cu cota de 9%, inclusiv pentru livrările de bunuri și prestările de servicii asimilate.

Se înscriu, de asemenea, ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată este de 9%, potrivit dispozițiilor art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 11 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*), pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare, privind baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru livrările de bunuri taxabile cu cota de 5%.

Se înscriu, de asemenea, ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3)

din Codul fiscal pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată este de 5%, potrivit dispozițiilor art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 12 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de cumpărări*), privind baza de impozitare și taxa colectată pentru achizițiile de bunuri și de servicii, a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare, de către beneficiarii care aplică măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 din Codul fiscal.

Rândul 13 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*), pentru operațiuni a căror exigibilitate intervine în perioada de raportare sau în perioade fiscale anterioare, privind:

— baza de impozitare pentru livrările de bunuri/prestările de servicii scutite cu drept de deducere, prevăzute la art. 143 alin. (1), art. 144 și 144¹ din Codul fiscal;

— baza de impozitare pentru operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1—5 și lit. b) din Codul fiscal, în cazul în care cumpărătorul sau clientul este stabilit în afara Uniunii Europene sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

— baza de impozitare pentru livrările/prestările efectuate, pentru care furnizorii/prestatorii aplică măsurile de simplificare prevăzute la art. 160 din Codul fiscal.

Rândul 14 — se înscriu informațiile preluate din jurnalul de vânzări*), privind baza de impozitare pentru livrările de bunuri scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 din Codul fiscal.

Rândul 15 — se evidențiază sumele rezultate din corectarea informațiilor de la rândurile 9, 10, 11 și 12 din deconturile anterioare, ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, dar care au fost generate de operațiuni pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată a fost de 19%, sumele rezultate din regularizările prevăzute de art. 140 alin. (4) din Codul fiscal datorate modificării cotelor de TVA, precum și orice alte sume rezultate din regularizările prevăzute de legislația în vigoare datorate unor evenimente, cu excepția celor prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, care determină modificarea datelor declarate inițial, cum ar fi nedeclararea din eroare a operațiunii în perioada în care intervine exigibilitatea.

Secțiunea „Taxa pe valoarea adăugată deductibilă”

Rândul 17 — se înscriu aceleași informații declarate la rândul 5.

Rândul 18 — se înscriu aceleași informații declarate la rândul 6.

Rândul 19 — se înscriu aceleași informații declarate la rândul 7.

Rândul 19.1 — se înscriu aceleași informații declarate la rândul 7.1.

Rândul 19.1.1 — se înscriu aceleași informații declarate la rândul 7.1.1.

Rândul 20 — se înscriu aceleași informații declarate la rândul 8.

Rândul 21 — se înscriu informațiile din jurnalul de cumpărări*), privind baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă achizițiilor din țară de bunuri și servicii taxabile cu cota de 24%, precum și baza de impozitare și taxa aferentă importurilor care nu se încadrează în prevederile art. 157 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, pentru care exigibilitatea intervine în perioada de raportare.

Se înscriu, de asemenea, și ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal dacă au fost generate de operațiuni pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată este de 24%.

Rândul 22 — se înscriu informațiile din jurnalul de cumpărări*), privind baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă achizițiilor din țară de bunuri și servicii taxabile cu cota de 9%, precum și taxa aferentă importurilor care nu se încadrează în prevederile art. 157 alin. (4) și (5) din Codul fiscal, pentru care exigibilitatea intervine în perioada de raportare.

Se înscriu, de asemenea, ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată este de 9%, potrivit dispozițiilor art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 23 — se înscriu informațiile din jurnalul de cumpărări*), privind baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă achizițiilor din țară de bunuri taxabile cu cota de 5%.

Se înscriu, de asemenea, ajustările bazei de impozitare prevăzute la art. 138 din Codul fiscal pentru care exigibilitatea taxei intervine în perioada de raportare, conform art. 134² alin. (3) din Codul fiscal pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată este de 5%, potrivit dispozițiilor art. 134² alin. (3) din Codul fiscal.

Rândul 24 — se înscriu informațiile din jurnalul de cumpărări*), privind:

— contravaloarea achizițiilor de bunuri și servicii a căror livrare/prestare a fost scutită de taxă, neimpozabilă sau supusă unui regim special de taxă;

— contravaloarea achizițiilor de bunuri și servicii din alte state membre pentru care nu se datorează taxa pe valoarea adăugată în România;

— contravaloarea achizițiilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă sau neimpozabile în România;

— contravaloarea achizițiilor de servicii intracomunitare scutite de taxa pe valoarea adăugată;

— contravaloarea importurilor scutite de taxa pe valoarea adăugată.

Nu este obligatorie înscrierea în decont a sumelor care nu sunt incluse în baza impozabilă.

Rândul 24.1 — se înscriu informațiile din jurnalul de cumpărări*), privind achizițiile de servicii intracomunitare scutite de taxa pe valoarea adăugată.

Rândul 26 — se înscrie taxa pe valoarea adăugată efectiv dedusă pentru achizițiile prevăzute la rândurile 17—23:

— conform art. 145 și 145¹ din Codul fiscal, în cazul persoanelor care efectuează numai operațiuni cu drept de deducere. Nu se preia în acest rând taxa pentru care nu se permite exercitarea dreptului de deducere conform art. 145¹ din Codul fiscal;

— conform art. 145¹ și 147 din Codul fiscal, în cazul persoanelor impozabile cu regim mixt, respectiv taxa preluată din coloanele jurnalului pentru cumpărări*), în funcție de destinația achizițiilor, astfel:

— taxa aferentă achizițiilor destinate realizării de operațiuni cu drept de deducere, cu excepția achizițiilor pentru care nu se permite exercitarea dreptului de deducere conform art. 145¹ din Codul fiscal;

— taxa dedusă conform *pro rata* pentru achizițiile destinate realizării atât de operațiuni cu drept de deducere, cât și de operațiuni fără drept de deducere, cu excepția achizițiilor pentru care nu se permite exercitarea dreptului de deducere conform art. 145¹ din Codul fiscal;

— taxa aferentă achizițiilor destinate realizării operațiunilor care nu dau drept de deducere nu se preia în acest rând.

Totalul rândului 26 poate fi mai mic sau egal cu totalul de la rândurile 17—23, cu excepția celui de la rândurile 17.1, 19.1 și 19.1.1.

Rândul 27 — se înscriu sumele reprezentând taxa pe valoarea adăugată efectiv restituită, în baza art. 143 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, cumpărătorilor persoane fizice care nu sunt stabilite în Comunitatea Europeană de către persoanele impozabile autorizate în acest sens, inclusiv comisionul perceput pentru activitatea de restituire a taxei.

Rândul 28 — se evidențiază sumele rezultate din corectarea informațiilor de la rândurile 21, 22 și 23 din deconturile anterioare, ajustările prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, a căror exigibilitate este ulterioară datei de 1 iulie 2010, dar care au fost generate de operațiuni pentru care cota de taxă pe valoarea adăugată aplicată a fost de 19%, potrivit dispozițiilor art. 134² alin. (3) din Codul fiscal, precum și orice alte sume rezultate din regularizările prevăzute de legislația în vigoare datorate unor evenimente, cu excepția celor prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, care determină modificarea datelor declarate inițial, cum ar fi nedeclararea din eroare a operațiunii în perioada în care intervine exigibilitatea.

Rândul 29 — se înscriu diferențele de taxă pe valoarea adăugată rezultate ca urmare a ajustării anuale pe bază de *pro rata* definitivă, prevăzute la art. 147 din Codul fiscal, diferențele de taxă pe valoarea adăugată rezultate ca urmare a regularizării erorilor constatate ulterior în calculul *pro rata* definitivă, conform pct. 47 alin. (5) din Normele metodologice, precum și diferențele de taxă pe valoarea adăugată rezultate ca urmare a ajustării taxei deductibile pentru bunurile de capital prevăzute la art. 149 și la art. 161 din Codul fiscal, cu semnul plus sau minus, după caz.

Secțiunea „Regularizări conform art. 147³ din Codul fiscal”

Rândul 33 — se preia suma prevăzută la rândul 39 din decontul perioadei precedente celei de raportare, din care se scad sumele achitate până la data depunerii decontului. Pentru primul decont de taxă pe valoarea adăugată, depus după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentelor instrucțiuni, se preia suma prevăzută la rândul 37

din decontul perioadei precedente, din care se scad sumele achitate.

Rândul 34 — se preia suma reprezentând diferența de TVA de plată stabilită de organele de inspecție fiscală prin decizie comunicată persoanei impozabile, dar neachitată până la data depunerii decontului de TVA.

Rândul 36 — se preia suma prevăzută la rândul 40 din decontul perioadei precedente celei de raportare, pentru care nu s-a solicitat rambursarea, prin bifarea casetei corespunzătoare din decontul anterior. Pentru primul decont de taxă pe valoarea adăugată, depus după publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentelor instrucțiuni, se preia suma prevăzută la rândul 38 din decontul perioadei precedente, pentru care nu s-a solicitat rambursarea.

Rândul 37 — se preia suma reprezentând diferența negativă de TVA stabilită de organele de inspecție fiscală prin decizie comunicată persoanei impozabile până la data depunerii decontului de TVA.

Secțiunea „Facturi emise după inspecția fiscală, conform art. 159 alin. (3) din Codul fiscal”

Se completează cu informațiile preluate din facturile de corecție emise către beneficiari în urma inspecției fiscale, astfel cum este prevăzut la art. 159 alin. (3) din Codul fiscal, facturi care se evidențiază într-o rubrică separată din jurnalul pentru vânzări, conform pct. 81¹ alin. (4) din Normele metodologice.

Câmpul „Nr. de evidență a plății” nu se completează, în condițiile prevăzute de Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.235/2006 privind suspendarea și modificarea unor ordine ale ministrului finanțelor publice în domeniul administrării fiscale, cu modificările ulterioare.

Nu se admit întocmirea și depunerea de deconturi rectificative pentru corectarea datelor din deconturile anterioare.

În ceea ce privește achizițiile intracomunitare de bunuri, pe lângă legislația națională, organele fiscale și contribuabilii vor ține cont de art. 21 din Regulamentul (CE) nr. 1.777/2005 al Consiliului din 17 octombrie 2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun de taxă pe valoarea adăugată.

*) Prin *jurnale de vânzări și jurnale de cumpărări* se înțelege orice jurnale, registre, evidențe sau alte documente similare pe care persoanele impozabile au obligația să le întocmească în conformitate cu prevederile art. 156 din Codul fiscal și ale pct. 79 din Normele metodologice. Prin ordin al ministrului finanțelor publice se propun modele de jurnale de vânzări și cumpărări, utilizarea acestor modele de către persoanele impozabile fiind opțională.

**) Pentru a evita orice neconcordanță între livrările intracomunitare de bunuri, scutite de TVA, care se includ în decontul de TVA și în declarația recapitulativă pentru astfel de livrări în statul membru de origine, și achizițiile intracomunitare evidențiate în decontul de TVA și în declarația recapitulativă pentru achiziții intracomunitare, în statul membru de destinație, momentul exigibilității taxei pentru achizițiile intracomunitare intervine:

— în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, respectiv livrarea;

— la data emiterii facturii pentru livrarea respectivă către persoana care cumpără bunurile, inclusiv în cazul facturilor pentru încasarea de avansuri parțiale, dacă factura este emisă înainte de data de 15 a lunii următoare lunii în care a intervenit faptul generator, respectiv livrarea.

ANEXA Nr. 3

Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare ale formularului (300) „Decont de taxă pe valoarea adăugată”

Denumirea formularului: Decont de taxă pe valoarea adăugată

Cod MFP: 14.13.01.02

Format: A4/t1

Caracteristicile de tipărire: se utilizează echipament informatic pentru completare și editare, cu ajutorul programului de asistență pus la dispoziție gratuit de unitățile fiscale teritoriale.

Se utilizează la declararea operațiunilor din sfera TVA.

Se întocmește de persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA.

Circulă:

— un exemplar la organul fiscal competent:

— în format hârtie, semnat și ștampilat, potrivit legii, cu codificarea informației prin cod de bare;

— în format electronic;

— un exemplar la contribuabil.

Se păstrează:

— formatul electronic, în arhiva de documente electronice;

— formatul hârtie, la dosarul fiscal al contribuabilului.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

ORDIN

pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind condițiile, termenele și procedura de urmat pentru adoptarea de măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 47 din Legea concurenței nr. 21/1996

În baza prevederilor art. 20 alin. (4) lit. d), ale art. 21 alin. (2) și ale art. 27 alin. (3) și (4), precum și ale art. 28 alin. (1) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Consiliului Concurenței emite următorul ordin:

Art. 1. — În urma adoptării în plenul Consiliului Concurenței, se pun în aplicare Instrucțiunile privind condițiile, termenele și procedura de urmat pentru adoptarea de măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 47 din Legea concurenței nr. 21/1996, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Compartimentele de specialitate din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări punerea în aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Concurenței,
Bogdan Marius Chiritoiu

București, 24 ianuarie 2011.
Nr. 40.

ANEXĂ

INSTRUCȚIUNI

privind condițiile, termenele și procedura de urmat pentru adoptarea de măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 47 din Legea concurenței nr. 21/1996

În temeiul art. 27 alin. (1) și (3) și al art. 47 alin. (5) din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul Concurenței adoptă prezentele instrucțiuni.

CAPITOLUL I Introducere

Art. 1. — Prevederile art. 47 din Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *lege*, asigură cadrul legal de adoptare a măsurilor interimare de către Consiliul Concurenței, în vederea înlăturării riscului unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă.

Art. 2. — Scopul prezentelor instrucțiuni este de a aduce clarificări de ordin conceptual și metodologic în ceea ce privește adoptarea de măsuri interimare de către Consiliul Concurenței, în vederea asigurării transparenței, certitudinii juridice, precum și a unui cadru unitar de abordare și de analiză în această materie.

Art. 3. — Regulile generale prezentate în aceste instrucțiuni se aplică în funcție de situația concretă și de circumstanțele specifice ale fiecărui caz.

CAPITOLUL II

Condiții generale de adoptare a măsurilor interimare

Art. 4. — Potrivit prevederilor art. 47 alin. (1) din lege, Consiliul Concurenței poate impune orice măsură interimară pe care o consideră necesară, în cazul investigațiilor declanșate potrivit art. 34 din lege, înainte de emiterea unei decizii conform

art. 45 din lege, în situația în care sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) constatarea, la o primă evaluare, a existenței unor fapte de natură anticoncurențială prohibite expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere;

b) urgența determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței.

Art. 5. — Cele două condiții prevăzute la art. 47 alin. (1) din lege trebuie îndeplinite în mod cumulativ, astfel încât neîndeplinirea oricăreia dintre ele conduce la înlăturarea posibilității Consiliului Concurenței de a adopta măsuri interimare.

Art. 6. — Potrivit prevederilor art. 47 alin. (4) din lege, Consiliul Concurenței poate impune măsuri interimare adecvate pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă și în cazul în care:

a) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea prevederilor art. 15 alin. (6) și (8) din lege și nu a fost încă adoptată o decizie privind compatibilitatea concentrării cu un mediu concurențial normal;

b) concentrarea economică a fost pusă în aplicare cu încălcarea unei condiții sau obligații impuse printr-o decizie adoptată potrivit prevederilor art. 46 alin. (2) lit. b) și alin. (4) lit. c) din lege;

c) concentrarea economică a fost deja pusă în aplicare și a fost emisă o decizie prin care operațiunea de concentrare economică a fost declarată incompatibilă cu mediul concurențial normal, potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) lit. a) din lege.

SECȚIUNEA 1

Condiția constatării, la o primă evaluare, a existenței unor fapte de natură anticoncurențială prohibite expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere

Art. 7. — Cerința constatării existenței unor fapte de natură anticoncurențială, la o primă evaluare, este îndeplinită în cazul în care din analiza efectuată rezultă o posibilă încălcare a normelor de concurență care ar atrage aplicarea de sancțiuni de către Consiliul Concurenței, fără a fi necesară demonstrarea caracterului anticoncurențial al faptei cu același grad de certitudine ca în cazul deciziei finale de constatare și sancționare a încălcării, emise potrivit prevederilor art. 45 din lege.

Art. 8. — Încălcarea regulilor de concurență nu trebuie să fie clar și evident dovedită, fiind suficient ca autoritatea de concurență să constate, *prima facie*, probabilitatea unei asemenea încălcări, pe baza elementelor de fapt relevante de care dispune la momentul analizei.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiția urgenței determinată de riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței

Art. 9. — Urgența dispunerii de măsuri interimare trebuie apreciată în raport cu necesitatea de a acționa imediat, cu titlu provizoriu, în scopul de a evita producerea unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței. Condiția urgenței presupune că este necesar ca măsurile interimare să fie dispuse și să își producă efectele înainte de emiterea deciziei finale de constatare și sancționare a încălcării¹.

Art. 10. — (1) Prin *prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței* se înțelege paguba majoră adusă mediului concurențial, care nu ar putea fi remediată sau care ar fi greu de reparat prin emiterea ulterioară a unei decizii de constatare și sancționare a încălcării de către Consiliul Concurenței.

(2) Iminența prejudiciului nu trebuie constatată cu certitudine absolută și este suficient, mai ales când realizarea prejudiciului depinde de intervenția unui ansamblu de factori, ca aceasta să poată fi prevăzută cu un grad suficient de probabilitate.

Art. 11. — (1) Profitul nerealizat (*lucrum cessans*) poate face obiectul unei măsuri interimare dacă există riscul intrării în insolvență sau este iminentă dispariția de pe o anumită piață a uneia sau a mai multor întreprinderi, de exemplu în cazul sectoarelor economice cu rulaj rapid al stocurilor sau în care creditul comercial nu funcționează ori se acordă pe perioade scurte.

(2) În ceea ce privește aprecierea caracterului grav al modificării ireparabile a unei cote de piață, este necesar ca pierderea cotei de piață să fie suficient de mare și să se datoreze, în principal, comportamentului întreprinderii căreia i se adresează măsurile interimare.

Art. 12. — (1) Caracterul grav și cel ireparabil ale prejudiciului adus concurenței se apreciază de la caz la caz și constituie condiții cumulative. Astfel, un prejudiciu grav care însă nu este ireparabil, inclusiv când poate fi reparat relativ ușor, nu poate sta la baza unor măsuri interimare. Prejudiciu ireparabil nu înseamnă doar o stare iminentă de insolvență, putând fi considerate suficiente și acele forme ale prejudiciului grav care nu vor putea fi reparate printr-o intervenție ulterioară sau a căror reparare ar fi considerată dificilă.

(2) Prejudiciul grav și ireparabil trebuie să rezulte din faptele de natură anticoncurențială constatate *prima facie*, care trebuie eliminate fără întârziere în vederea restabilirii mediului concurențial.

CAPITOLUL III

Natura și caracteristicile măsurilor interimare

Art. 13. — O măsură interimară dispusă potrivit prevederilor art. 47 din lege trebuie să fie necesară, proporțională, provizorie și să aibă caracter de conservare, ținându-se seama de interesele legitime ale părților cărora li se adresează.

Art. 14. — Necesitatea măsurii interimare este justificată de urgența adoptării și de caracterul său indispensabil, doar o acțiune imediată a autorității de concurență fiind în măsură să prevină sau să oprească producerea unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței.

Art. 15. — (1) Caracterul proporțional al măsurii interimare implică faptul că aceasta trebuie să fie adecvată, necesară și corespunzătoare scopului urmărit prin adoptarea ei.

(2) În alegerea măsurii interimare adecvate, în funcție de circumstanțele cazului, se va opta pentru cea măsură care creează cele mai puține dificultăți părților cărora li se adresează. În acest sens, măsurile interimare dispuse vor fi cu prevalență comportamentale, urmând ca, în situația în care acestea nu conduc la efectele scontate, să fie adoptate eventuale măsuri cu caracter structural.

Art. 16. — (1) Caracterul provizoriu al măsurii interimare presupune faptul că aceasta este limitată în timp, fiind adoptată pe o durată determinată, ce poate fi reînnoită în cazul în care este necesar și adecvat.

(2) Măsura interimară încetează de drept la data emiterii deciziei finale în cazul instrumentat de Consiliul Concurenței în cadrul căruia a fost adoptată.

Art. 17. — Caracterul de conservare al măsurii interimare se referă la faptul că aceasta urmărește menținerea situației existente înainte de manifestarea faptelor de natură anticoncurențială care generează respectiva măsură și nu poate crea un avantaj pentru o întreprindere.

Art. 18. — (1) Consiliul Concurenței poate adopta măsuri interimare precum asigurarea accesului la o facilitate esențială² sau încetarea practicării unor prețuri de ruinare³.

(2) Măsurile interimare se pot adresa direct unor întreprinderi sau asociații de întreprinderi ori unor autorități publice, când măsurile țin de competența acestora.

CAPITOLUL IV

Procedura de adoptare a măsurilor interimare

Art. 19. — (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 47 alin. (4) lit. b) și c) din lege, Consiliul Concurenței poate dispune măsuri interimare doar în cadrul procedurii de investigație declanșate potrivit prevederilor art. 34 din lege.

(2) Necesitatea adoptării măsurilor interimare se poate constata pe tot parcursul investigației, din oficiu sau la propunerea formulată de întreprinderile afectate. După deschiderea unei proceduri de investigație, Consiliul Concurenței va evalua dacă se impune, de principiu, adoptarea de măsuri interimare.

¹ De exemplu, în Decizia din data de 23 decembrie 1992, adoptată în Cazul IV/34.072 — Mars/Langnese-Iglo și Schoeller Lebensmittel, publicată în Jurnalul Oficial L 183 din data de 26 iulie 1993, Comisia Europeană a apreciat urgența în raport cu natura sezonieră a produsului în cauză, și anume înghețata.

² Decizia Comisiei Europene adoptată în Cazul Irish Continental Group v. Chambre de Commerce et d'Industrie de Morlaix, publicată în Culegerea de practică și jurisprudență comunitară (Common Market Law Reports) nr. 177/1995.

³ Decizia Comisiei Europene din data 29 iulie 1983, adoptată în Cazul COMP IV/30.698, ECS/AKZO, publicată în Jurnalul Oficial L 252 din data de 13 septembrie 1983.

Art. 20. — (1) În cazul în care Consiliul Concurenței constată, *prima facie*, existența unor fapte de natură anticoncurențială interzise expres de lege și care trebuie eliminate fără întârziere pentru a înlătura riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, va efectua o analiză preliminară a posibilității de a fi adoptate măsuri interimare.

(2) Analiza preliminară va conține principalele elemente de fapt ale cazului și considerentele pentru care Consiliul Concurenței apreciază că există riscul unui prejudiciu grav și ireparabil adus concurenței, ce impune acțiune urgentă, precum și măsurile pe care le consideră potrivite pentru restabilirea sau menținerea condițiilor de concurență efectivă.

Art. 21. — (1) Conținutul analizei preliminare efectuate de Consiliul Concurenței va fi adus la cunoștința părților implicate. În termen de 15 zile de la data comunicării, părțile implicate pot prezenta, în scris, observațiile lor cu privire la intenția Consiliului Concurenței de a adopta măsuri interimare.

(2) Consiliul Concurenței nu este obligat să ia în considerare informațiile și documentele transmise de părțile implicate ulterior expirării termenului prevăzut la alin. (1).

Art. 22. — Părțile implicate au posibilitatea de a solicita în mod expres, în cadrul termenului prevăzut la art. 21 alin. (1), să își prezinte oral punctul de vedere referitor la analiza preliminară a Consiliului Concurenței. Ascultarea argumentelor părților implicate se face în Plenul Consiliului Concurenței.

Art. 23. — Faptul că părțile implicate nu transmit punctul de vedere în scris în cadrul termenului stabilit de Consiliul Concurenței și/sau nu solicită în mod expres ascultarea argumentelor în Plenul Consiliului Concurenței nu constituie impediment pentru continuarea procedurii de adoptare a măsurilor interimare.

Art. 24. — (1) Părțile implicate, care au fost informate de către Consiliul Concurenței cu privire la intenția de a adopta măsuri interimare, pot solicita, în cadrul termenului prevăzut la art. 21 alin. (1), accesul la documentele pe care Consiliul Concurenței își bazează analiza preliminară.

(2) O parte implicată nu poate avea acces la secretele de afaceri și la alte informații confidențiale care aparțin celorlalte părți implicate în procedură.

Art. 25. — În termen de 15 zile de la data expirării termenului acordat părților implicate pentru transmiterea observațiilor,

Consiliul Concurenței decide cu privire la adoptarea măsurilor interimare.

Art. 26. — (1) Având în vedere caracterul provizoriu al măsurilor interimare, Consiliul Concurenței va monitoriza eficacitatea aplicării acestora, astfel încât, dacă este necesar și adecvat, măsurile să poată fi reînnoite în timp util sau, după caz, să poată fi adoptate modificările necesare ori să fie impuse măsuri noi.

(2) Modificările pot avea în vedere durata de aplicare sau aspecte de fond în ceea ce privește măsurile deja impuse.

(3) În cazul în care se dovedește necesară reînnoirea sau modificarea conținutului și/sau duratei măsurilor interimare deja impuse ori este necesară adoptarea de măsuri noi, dispozițiile art. 20—25 se aplică în mod corespunzător.

Art. 27. — Procedura prevăzută în prezentul capitol se aplică în mod corespunzător și situațiilor prevăzute la art. 47 alin. (4) din lege.

CAPITOLUL V

Căi de atac

Art. 28. — Decizia adoptată de Consiliul Concurenței în conformitate cu prevederile art. 47 din lege va fi comunicată de îndată părților.

Art. 29. — Decizia privind adoptarea măsurilor interimare poate fi atacată în contencios administrativ la Curtea de Apel București, în termen de 30 de zile de la comunicare.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni

Art. 30. — Nerespectarea deciziei de impunere a măsurilor interimare conduce la aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor art. 51 alin. (1) lit. e) din lege.

Art. 31. — În conformitate cu prevederile art. 54 alin. (1) lit. b) din lege, Consiliul Concurenței poate obliga, prin decizie, întreprinderile sau asociațiile de întreprinderi la plata unor amenzi cominatorii, în sumă de până la 5% din cifra de afaceri zilnică medie din anul financiar anterior sancționării, pentru fiecare zi de întârziere, calculată de la data stabilită prin decizie, pentru a le determina să respecte o decizie prin care se impun măsuri interimare, potrivit prevederilor art. 47 din lege.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

